

ВІД РЕДАКТОРА

Наше суспільство очікує кардинальних змін у сфері охорони здоров'я, що для більшості наших співвітчизників все більше стає недоступною. Ми вже надто стомилися від невизначеності й тупцювання на місці в очікуванні єдино правильного курсу, обіцяного новими реформаторами. Зрештою Україна отримала Стратегію розвитку до 2020 року, схвалену Національною радою реформ і затверджену відповідним указом Президента. Автори документа переконані, що реалізація наміченого допоможе досягти європейських стандартів життя та забезпечить Україні гідне місце у світі. Загалом Стратегія-2020 пропонує понад 60 новацій, на третьому місці в ній (після реформ системи національної безпеки й оборони та державного управління) — система охорони здоров'я.

Одночасно медична спільнота доволі стримано відреагувала на цю новину, оскільки не бачить підстав для оптимізму. На думку провідних фахівців, реформу системи охорони здоров'я включили до першочергових не тому, що уряд уже має чітку програму дій, не тому, що проаналізовано помилки й успіхи в чотирьох пілотних регіонах, на які витрачено мільйони бюджетних коштів, а скоріше через те, що питання надто вже актуальне та болюче. Часу на ретельну підготовку немає. Зате на сайті Міністерства охорони здоров'я України

розміщений цікавий проект «Національна стратегія побудови нової системи охорони здоров'я в Україні на період 2015–2025 рр.». До розробки стратегії були запрошені не лише вітчизняні, а й міжнародні експерти, а також представники організацій пацієнтів.

Чи може документ, що зараз обговорюють, змінити на краще ситуацію в медицині? Перші враження від проекту: у тексті стратегії нової медицини постійно натрапляєш на фрази зі старих документів, які багато нам обіцяли, але мало що змінили. У тексті проекту дослівно сказано: «мінімізувати страждання, яких можна уникнути», «будуть чистими та прозоро впроваджуватися» тощо.

Лікарі не розуміють, що чекає на них у 2015 році, не кажучи вже про подальші роки. Бюджет на медицину урізано до краю, надбавки за напружену працю, нічні чергування тощо скасовано, перспектив розвитку лікувальних закладів за таких умов жодних. Додають тривоги нагадування з боку МОЗ про значне скорочення ліжкового фонду та наміри передати медичні заклади в приватні руки. Як розтлумачити таке положення: «Україна має масивну мережу різних типів фахівців, таких як кардіологи, хірурги-ортопеди, офтальмологи, урологи, які задіяні в 8300 поліклініках, що знаходяться в районах і великих містах/міських лікарнях та спе-

ціалізованих диспансерах»? Очевидно, що сюди належать й ендокринологи. Ці «типи» фахівців уже повинні готуватися до звільнення?

Ключовою проблемою була та залишається доступність медичної допомоги для кожного громадянина. Визначення загального доступу включає три відповідні мети: справедливість у доступі до медичних послуг — послуги повинні отримувати всі люди, які їх потребують, а не тільки ті, хто може заплатити за них; якість медичних послуг має бути достатньою для поліпшення здоров'я людей, які отримують ці послуги; захист від фінансового ризику — має бути гарантовано, що вартість медичних послуг не створюватиме фінансових труднощів для людей. На жаль, у проекті відсутнє чітке економічне і наукове обґрунтування заходів, що визначатимуть стратегію розвитку медицини на десятиліття.

Нас чекає складний період у 2015 році. Розуму багато не треба, щоб обрізати соціальну сферу, забрати в людей все до останку, підняти тарифи за межі розумного, ввести додаткові податки, хизуючись при цьому революційною рішучістю.

Набагато чесніше було б, пояснюючи складну ситуацію, визнати: ось медик, вчитель, працівник бюджетної сфери — нижче порогу їх виживання ми не будемо опускатися. На жаль, цього ми не отримали.

Вітання читачам із найвищої точки гірського масиву Альп на території Німеччини — Цугшпітце! Творчий геній людини спорудив на планеті чимало архітектурних шедеврів, при погляді на які з грудей мимоволі вивирається захоплений вигук. Однак лише природі під

силу створювати таку величну та досконалу в абсолюті красу, що змушує замовкнути. Саме до таких місць належить ця вершина. При підкоренні висоти 2962 м відкривається запаморочливий в усіх відношеннях вид на гірське озеро неземної краси Айбзее і відразу на чотирьох країнах: Німеччину, Австрію, Швейцарію та Італію. З Гарміш-Партенкірхена практично до вершини Цугшпітце можна добратися на зубчастому потязі. Залізниця прокладена в горах ще в 30-ті роки минулого століття і до сьогодні залишається абсолютним шедевром інженерної думки.

Жодній кризі не під силу скасувати перші квіти і перші книжки, вірші й пісні, свята і весілля. Жодна війна не вмертвила любов, жодна влада не може заборонити радість. Запах ялинки, смак поцілунку, тепло дитячої долоні у твоїй руці... Ніхто й ніщо не здатні позбавити нас можливості радіти весняному дню, власним удачам, перемогам друзів, близьких, соратників і успіхам країни. Навіть якщо ці успіхи тяжкі й нечасті. Обставини змушують нас радіти рідше й стриманіше.

Прийміть найтепліші вітання, адресовані вам і вашим родинам. Прихід весни — це свято, сповнене трепетного очікування чогось нового і прекрасного. Воно приносить тепло перших променів весняного сонця, символізуючи життєдайне оновлення природи, вінцем якої є людство, а жінки були й залишаться його кращою половиною.

**З повагою,
головний редактор
професор Володимир Іванович ПАНЬКІВ**

